

เพลงเศร้า...ครวलयกระถง ...

นำเสนอเมื่อ : 5 พ.ย. 2552

มองกระถงลับหายกับสายน้ำ
ฝากความซ้าคำลวงจงลวงหาย
จันทร์กระจ่างพร่างฟ้าดาราพราย
โปรดโอบกายแทนรักที่จากลา
.
ฝากความซ้ากล้ากลืนในคืนเก่า
ฝากความเศร้าร้ายไหวในห้วงหา
ฝากรำพันรันทดหยดน้ำตา
แมคงค้างปิดเป้าความเศร้าไป
.
ให้จมหายกับสายน้ำที่เขี้ยวกราก
ความพลัดพรากจงจากไปในชลใส
.
ขอลาที่กับความซ้าย่าหัวใจ
เป็นคนใหม่วันนี้ไม่มีเธอ
.
ขอความเย็นชุ่มฉ่ำจากลำน้ำ
ดับความซ้าระกำไปคลายหมองเหม่อ

เอาความขมขึ้นไปทิ้งแม่โขง

คำร้อง/ทำนอง ครูพยงค์ มุกดา

เอาความขมขึ้นไปทิ้งแม่โขง

ให้มันไหลลง ไหลลง ไหลลงไหลลงทะเล

เพื่อความรักจากคนร้อยเล่ห์

เล่ห์ลวงลึกกว่าทะเล สุดคาดคะเนสุดนับคณา

เอาความทุกข์ยากฝากธาราใส

ให้มันไหลไป ไหลไป ไหลไปมิให้หวนมา

ช่วยกลบฝังความหลังของข้า

บทเรียนรักด้วยน้ำตา แม่โขงเจ้าขาช่วยกลบช่วยกลืน

แม้ความเจ็บปวดเป็นเหมือนกรวดทราย

ถมทิ้งลงไปแม่โขงทั้งสายคงกลายเป็นดิน

ถ้าความเจ็บช้ำเป็นน้ำก็นองท่วมพื้น

รสชาดบาดแผลขมขื่น แม่โขงช่วยกลืนให้ไกลแสนไกล

เอาความขมขึ้นไปทิ้งแม่โขง

ให้มันไหลลง ไหลลง ไหลลง ไหลลงลับไป

โอ้แม่โขงที่โค้งคดไกล

เปรียบยังมีเท่านั้นใจ คดเคี้ยวเขี้ยวไหลกว่าลำโขงเอ๋ย

ขอขอบคุณ

ภาพจากอินเทอร์เน็ต

เพลงประกอบ เอาความขมขึ้นไปทิ้งแม่โขง

ใช้ประกอบในการเขียนเรื่องเท่านั้น

โปรดให้การสนับสนุนศิลปิน และ เจ้าของลิขสิทธิ์

<http://www.oknation.net/blog/sangjan/2009/11/05/entry-1>

เอาความขมขึ้นไปทิ้งแม่โขง

อรวี สัจจานนท์

<http://www.naronk.org/uboard/show.php?Category=thai&No=714>